

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/99/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713010003
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7713010003.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zoltána Szalaya a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. februára 2016, v trestnej veci obžalovaného A. Y. M., pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 16. 7. 2015, sp. zn. 4T/1/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. Y. M. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod skutku obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce kvalifikovaného ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 4. 7. 2012 o 16.42 hod. v smere od obce S., okres L. na obec F. D., okres P., po ceste III/050224 viedol nákladné motorové vozidlo zn. Volvo FH 12 420, EČ: C. s prívesom V. pričom vedeniu vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke nevenoval dostatočnú pozornosť, v dôsledku čoho na priamom úseku cesty začal odbočovať vľavo, na miesto ležiace mimo cesty na mostík vedúci do dvora firmy J. (km 6,4) v čase, kedy bol v ľavom jazdnom pruhu predchádzaný osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Fabia Combi, EČ: L., červenej farby, v dôsledku čoho došlo v ľavom jazdnom pruhu k zrážke vozidiel. Pri dopravnej nehode vodič osobného motorového vozidla L. utrpel zranenia - pohmoždenie pravého kolena, pohmoždenie a odreninu na čele a pohmoždenie pravej prednej strany hrudníka s dobou práceneschopnosti 3 týždne a dobou liečenia 5 týždňov, jeho spolujazdkyňa sediaci vpredu I. R. utrpela zranenia - zlomeninu dolného konca pravej vretennej kosti s posunom úlomkov, pohmoždenie s krvnou podliatinou na prednej strane hrudníka, zlomeninu kosti nosa s krvácaním z nosa a odreninu pravého lakťa s dobou liečenia a práceneschopnosti 10 týždňov, vzadu sediaci T. K. utrpel zranenia - otras mozgu ľahkého stupňa, tržnozhoždenú ranu na vnútornej strane pravého členka a odreniny ľavej polovice tváre s dobou liečenia a práceneschopnosti 4 týždne a vzadu sediaci L. utrpela závažné zranenia, na následky ktorých 7. 7. 2012 v NsP v L. zomrela.

Obvinený týmto konaním porušil dôležité povinnosti uložené mu ako vodičovi podľa zákona a to ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c/ a § 19 ods. 1 zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodených L. N., nar. XX. X. XXXX v L., trvale bytom L. XXX, L. K., nar. XX. X. XXXX v L., trvale bytom P., L. XXX, R., S., V. XX, XXX XX Q., IČO: XX XXX XXX a P. U., ul. XX. J. č. X a XX, XXX XX Q. X s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd oslobodzujúci rozsudok odôvodnil tým, že v uvedenom prípade síce došlo k spáchaniu skutku, avšak nie vinou obžalovaného, pretože jeho konanie v uvedenom prípade nie je možné posudzovať ako žalované prečiny a podľa názoru súdu, na základe vyhodnotenia výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní, je podozrivá iná osoba, ako bola obžalovaná.

Okresný súd nesprávne aplikoval zásadu „in dubio pro reo“, pretože trestná činnosť obžalovaného bola jednoznačne preukázaná. Poukázal na znalecké posudky znalcov z odboru dopravy Ing. Y. a Ing. Q. a na kontrolný znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, o ktorý bol aj opretý oslobodzujúci rozsudok a podľa ktorého možno povedať, že vodič vozidla Volvo vykonal odbočovací manéver vľavo technicky nesprávne, nakoľko sám si vytvoril privesom za vozidlom oblasť zakrytého výhľadu za súpravou, po dobu ktorej mohlo dôjsť k zmenám v dopravnej situácii za vozidlom Volvo. Technickou príčinou dopravnej nehody je nesprávna technika jazdy vodiča vozidla zn. Volvo a to skutočnosť, že vykonal odbočovanie takým spôsobom, že z technického hľadiska ohrozil vodiča vozidla Škoda Fabia vo vzťahu k rýchlosti maximálne dovolenej 90 km/hod. v predmetnom úseku vozovky. Nesprávna technika jazdy vozidla Volvo bola prvkom nehodového deja, ktorý vyvolal kolíznú situáciu.

Okresný súd oprel svoje rozhodnutie aj o výpovede svedka I. M., ktorý vo svojej výpovedi popísal skutočnosť pred dopravnou nehodou a to, že údajne mal vidieť tak jazdu obžalovaného, ako aj jazdu poškodeného K., pričom uviedol, že obžalovaný včas vyhodil pred odbočovaním smerovku doľava. Uvedený svedok sa však v prípravnom konaní objavil až po 5-tich mesiacoch, o takomto svedkovi neexistuje žiaden záznam v zázname z dopravnej nehody a jeho prítomnosť tam nepotvrdil žiaden svedok, navyše príslušníci PZ Q. a A. uvádzali, že v čase ich príchodu na miesto nehody sa okrem havarovaných vozidiel na ceste nenachádzalo žiadne iné vozidlo, tobôž nie kamión.

Z fotodokumentácie z miesta nehody je zrejmé, že za miestom zrážky sa nachádzal niekoľko sto metrov za dvoma policajnými vozidlami kamión, ktorý mal zrejme patriť svedkovi, avšak kamión musel prísť na miesto nehody až po príchode hliadky a teda nemohol vidieť priebeh nehody a jeho výpoveď je účelová v snahe pomôcť svojmu známemu.

Z výpovedí poškodených L. K., I. R. a T. K. vyplýva, že predbiehaný kamión nemal v čase pred odbočovaním vyhodenu smerovku, pričom tento začal vykonávať odbočovací manéver až v čase, keď ho už s vozidlom predbiehali a boli asi v polovičke jazdnej súpravy. Tieto skutočnosti korešponujú aj s fotodokumentáciou z miesta nehody, z ktorej je zrejmé, že miesto stretu oboch vozidiel bol v priestore kabíny ťahača. V prípade, ak by poškodený začal obiehať vozidlo v čase, keď už obžalovaný začal s vozidlom odbočovací manéver a mal byť s kabínou za stredovou čiarou, logicky by miesto stretu nebolo až pri kabíne, ale niekde v strede jazdnej súpravy.

Skutočnosť, že obžalovaný mal pred vykonaním odbočovacieho manévru vyhodenu smerovku, potvrdzujú iba svedkovia L. Y. a I. M., ktorých výpoveď je však spochybnená výpoveďami svedkov A. a Q.. Výpoveď svedka L. Y. sa javí ako zmätočná, pretože najprv uviedol, že počul prichádzať kamióny, potom sa otočil smerom chrbtom k ceste a následne počul nejaký šuchot a keď sa otočil, videl zrážku dvoch vozidiel a videl, ako kamión mal zapnutú smerovku napriek tomu, že mal byť otočený chrbtom k ceste, pričom údajne mal kamión vyhodenu smerovku 30 - 40 metrov pred odbočovaním.

Obžaloba nevylučuje, že obžalovaný mal vyhodenu smerovku, avšak je viac ako pravdepodobné, že tak urobil vodič neskoro a to v čase, keď už začal vykonávať odbočovací manéver a už bol obiehaný vozidlom Škoda, pričom keď s vozidlom spomalil a prešiel k pravej krajnici, zmiatol vodiča Škodovky a sám stratil prehľad o dopravnej situácii za ním po dobu minimálne cca. 3,4 sekundy a z technického hľadiska je táto doba natoľko dlhá, že sa dá predpokladať zmena dopravnej situácie za vozidlom a z technického hľadiska mal teda obvinený prispôsobiť odbočovanie tak, aby eliminoval oblasť zakrytého výhľadu za súpravou, pričom toto si vytvoril sám privesom za vozidlom.

Z vykonaného dokazovania a znaleckých posudkov Ing. Y. a Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline vyplýva, že obžalovaný sa dopustil prečinov, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Z vyjadrenia obžalovaného A. Y. M. k odvolaniu prokurátora vyplýva, že svedkov možno rozdeliť do dvoch skupín, a to svedkov priamo zainteresovaných na dopravnej nehode, ale aj zainteresovaných na výsledku trestného konania a to predovšetkým s poukázaním na možnú náhradu škody. Takýmito svedkami sú poškodení L. K., T. K. a I. R.. Ďalšou skupinou sú svedkovia, ktorí boli priamymi svedkami dopravnej nehody, avšak a výsledku trestného konania nemajú žiaden záujem. Takýmito svedkami sú I. M. a L. Y.. Za takejto situácie je preto potrebné posúdiť pravdivosť jednotlivých výpovedí, poprípade ich účelovosť.

V danej veci boli vypracované aj 3 znalecké posudky z odboru dopravy, okrem posudkov z odboru zdravotníctva. V prvom posudku znalec Ing. Y. bez toho, aby mal k dispozícii kompletný spisový materiál konštatoval, že príčinou vzniku dopravnej nehody z technického hľadiska bola nesprávna technika jazdy vodiča Volva, t.j. obžalovaného.

Druhý znalecký posudok vypracoval Ing. Q. s konštatovaním, že spôsob jazdy obžalovaného bol po technickej stránke správny, keďže začal odbočovať doľava v čase, keď jeho nákladná súprava vodičom K. predchádzaná nebola. Zároveň ako technicky neprijateľnú označil výpoveď samotného K., ktorý tvrdil, že pred predbiehaním jazdil rýchlosťou okolo 50 - 60 km/h. Závery znaleckého posudku Ing. Q. potvrdil aj Ing. U. F., z Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, ktorý vypracoval tretí znalecký posudok a uviedol za neprijateľnú rýchlosť svedka K. pred obiehaním, t.j. 50 - 60 km/h a taktiež neprijateľné jeho tvrdenie, že pred začatím obiehania jazdil za nákladným motorovým vozidlom vo vzdialenosti 5 metrov.

Na týchto podstatných otázkach sa zhodli obaja znalci, čo svedčí o tom, že výpoveď svedka K. je účelová. Najpodstatnejšou skutočnosťou je tá skutočnosť, že v čase, keď vodič vozidla Škoda začal obiehajúci manéver, bola predná časť kabíny vozidla Volva 20 cm za stredovou čiarou vľavo. Aj to potvrdzuje záver znalca Ing. Q., že vodič K. začal predchádzať pred ním jazdiacu súpravu v čase, keď táto už odbočovala doľava. Čo sa týka spochybňovania výpovedí svedkov I. M. a L. Y., poukázal na výpoveď samotného poškodeného K., ktorý potvrdil existenciu ďalšieho nákladného vozidla, keď uviedol, že pred obiehaním za ním jazdilo iné nákladné vozidlo, ktoré je zobrazené na obrázku č. 51 fotodokumentácie a nebolo toto vozidlo teda odstavené niekoľko sto metrov vzadu, ako je to uvedené v odvolaní prokurátora. Čo sa týka svedka I. M., stotožňuje sa s názorom prvostupňového súdu, že za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a nie je rozhodujúci čas získania takéhoto dôkazu, ani to, ktorá strana ho obstará. Je potrebné poukázať aj na to, že účastníkmi dopravnej nehody boli cudzí štátni príslušníci bez akejkoľvek znalosti slovenského jazyka. Navrhol preto, aby krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadol pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a boli by spôsobilé odôvodniť podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry je nedôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. okresný súd vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal, vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú.

Keďže okresný súd svoje rozhodnutie náležite, logicky a presvedčivým spôsobom zdôvodnil, odvolací súd vzhľadom na celorozsahovú akceptáciu tohto odôvodnenia poukazuje na jeho vecnosť a správnosť, pričom zvyrazňuje najmä nasledovné, reagujúc tak aj na námietky uvádzané v odvolaní okresného prokurátora.

Z posudku znaleckého ústavu je zrejmé, že existujú dve varianty, z ktorých z prvého vyplýva, že ak obžalovaný mal zapnutú smerovku, tak poškodený L. K. v prípade správnej techniky jazdy mohol v prípade brzdenia zastaviť osobné motorové vozidlo a zabrániť zrážke s motorovým vozidlom.

Z druhého záveru vyplýva, že v prípade, ak smerovka nebola zapnutá na nákladnom motorovom vozidle, technika jazdy obžalovaného bola nesprávna, pretože vodič vozidla Volvo vykonal odbočovací manéver takým spôsobom, že z technického hľadiska ohrozil vodiča vozidla Škoda, pretože nemal prehľad o dopravnej situácii za ním.

Aj keď znalecký ústav nevedel posúdiť, či obžalovaný mal, resp. nemal zapnutú smerovku, výpoveďami svedkov I. M. a L. Y. bolo preukázané, že obžalovaný na motorovom vozidle Volvo mal zapnuté smerové svetlo.

Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že v čase, keď obžalovaný - vodič vozidla Volvo začal odbočovací manéver vľavo, v čase 3,1 sekundy pred zrážkou, tak vodič vozidla Škoda jazdil v pravom jazdnom pruhu a v čase vyklonenia sa vozidla Škoda z jeho jazdného pruhu sa nachádzalo vozidlo obžalovaného, resp. ľavá časť prednej kabíny už za stredovou čiarou asi 20 cm.

Aj po zistení krajského súdu totiž vyplýva, že obžalovaný sa cíti byť nevinný zo spáchania žalovaného skutku s tým, že pred odbočovaním spomalil na rýchlosť 8 - 10 km/h, zapol ľavú smerovku a niekoľkokrát sa presvedčil, či vozidlo idúce za ním nemá úmysel ho predbiehať. Keďže nič také nevidel, začal odbočovací manéver a vtedy zacítil náraz do jeho vozidla.

Na druhej strane svedkovia L. K. - vodič osobného motorového vozidla, I. R. a T. K. vo svojich výpovediach popreli, aby vodič kamióna mal zapnutú smerovku v čase odbočovania.

Uvedené skutočnosti, teda zapnutie smerovky zo strany obžalovaného, potvrdili vo svojich výpovediach aj svedkovia I. M. - vodič kamióna jazdiaceho za obžalovaným a L. Y., ktorý bol prítomný na hospodárskom dvore v čase nehody.

V súvislosti s výpoveďou svedka I. M., ktorú okresný prokurátor považuje za účelovú v snahe pomôcť svojmu známemu - obžalovanému, pretože tento nemohol vidieť priebeh nehody, keďže na miesto musel prísť až po nehode, je potrebné poukázať na výpoveď samotného poškodeného L. K., ktorý uviedol, že v čase, keď predbiehal kamión, jazdil za ním ešte jeden kamión.

Vo veci boli podané dva znalecké posudky z odboru dopravy a to Ing. I. Y. a Ing. Y. Q..

Vzhľadom na rozdielnosť oboch posudkov bol preto do konania pribratý Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline.

Zhodnotiac vyššie uvedené okresný súd nepochybil ani v aplikácii ustanovenia § 285 písm. b/ Tr. por., pričom práve dôvod oslobodenia obžalovaného A. Y. M. predstavuje hodnotenie skutku tak, že tento nie je trestným činom.

Ako vyplýva z podaného odvolania prokurátorom okresnej prokuratúry, tento nenamieta rozsah, resp. neúplnosť vykonaných dôkazov, ale len správnosť ich vyhodnotenia okresným súdom.

V zmysle ustálenej súdnej praxe - judikatúry Najvyššieho súdu SR, pokiaľ súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. hodnotí ich podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže ani odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s inými do úvahy predchádzajúcimi závermi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd považoval odvolanie prokurátora za nedôvodné a na druhej strane závery okresného súdu o oslobodení obžalovaného A. Y. M. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. za zákonné a správne.

Správny a zákonu zodpovedajúci je aj výrok o náhrade škody, pokiaľ súd v zmysle § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, pretože podľa citovaného ustanovenia, ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.